2026/877

21.4.2026

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2026/877

ze dne 16. dubna 2026

o použití čl. 101 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie na kategorie dohod o převodu technologií

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady č. 19/65/EHS ze dne 2. března 1965 o použití čl. 85 odst. 3 Smlouvy na určité kategorie dohod a jednání ve vzájemné shodě [1], a zejména na článek 1 uvedeného nařízení,

poté, co zveřejnila předlohu tohoto nařízení,

po konzultaci s Poradním výborem pro restriktivní praktiky a dominantní postavení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení č. 19/65/EHS zmocňuje Komisi, aby formou nařízení použila čl. 101 odst. 3 Smlouvy na určité kategorie dohod o převodu technologií a odpovídající jednání ve vzájemné shodě, kterých se účastní pouze dva podniky a na něž se vztahuje čl. 101 odst. 1 Smlouvy.

(2) Na základě nařízení č. 19/65/EHS přijala Komise zejména nařízení Komise (EU) č. 316/2014 [2]. Nařízení (EU) č. 316/2014 definuje kategorie dohod o převodu technologií, u nichž měla Komise za to, že zpravidla splňují podmínky stanovené v čl. 101 odst. 3 Smlouvy. Vzhledem k celkově pozitivním zkušenostem s používáním nařízení (EU) č. 316/2014, jehož použitelnost skončí dnem 30. dubna 2026, a výsledkům jeho hodnocení je vhodné přijmout nové nařízení o blokové výjimce.

(3) Toto nařízení by mělo zajistit účinnou ochranu hospodářské soutěže a zajistit přiměřenou právní jistotu podnikům. Plnění těchto cílů by mělo brát v úvahu potřebu v nejvyšší možné míře zjednodušit správní dozor a právní rámec.

(4) Předmětem dohod o převodu technologií je udělení licence na technologická práva. Takovéto dohody zpravidla zvyšují hospodářskou efektivnost a mají pozitivní účinek na hospodářskou soutěž, protože mohou snížit duplicitu výzkumu a vývoje, podnítit provádění nového výzkumu a vývoje, podpořit inovace, usnadnit šíření technologií a vyvolat hospodářskou soutěž na výrobkových trzích.

(5) Pravděpodobnost, že účinky zvyšující efektivnost a podporující hospodářskou soutěž převáží nad zápornými důsledky pro hospodářskou soutěž, které jsou způsobeny omezeními obsaženými v dohodách o převodu technologií, závisí na tržní síle dotčených podniků a v důsledku toho na rozsahu, v jakém jsou tyto podniky vystaveny soutěži ze strany jiných podniků, které disponují náhradními technologiemi nebo vyrábějí náhradní výrobky.

(6) Toto nařízení by se mělo vztahovat pouze na dohody o převodu technologií mezi poskytovatelem a nabyvatelem licence. Na uvedené dohody by se mělo vztahovat i tehdy, jestliže obsahují omezení pro více než jednu rovinu obchodu, například když je nabyvateli licence uložena povinnost vybudovat zvláštní distribuční systém a když je mu stanoveno, jaké závazky musí nebo může uložit prodejcům výrobků vyrobených v licenci. Tato omezení

[1] Úř. věst. 36, 6.3.1965, s. 533/65, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1965/19/oj.
[2] Nařízení Komise (EU) č. 316/2014 ze dne 21. března 2014 o použití čl. 101 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie na kategorie dohod o převodu technologií (Úř. věst. L 93, 28.3.2014, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/316/oj).

a tyto závazky by však měly být v souladu s pravidly hospodářské soutěže použitelnými na dodavatelské a distribuční dohody, která jsou stanovena v nařízení Komise (EU) 2022/720 ([3]) a vysvětlena v pokynech Komise k vertikálním omezením ([4]). Dodavatelské a distribuční dohody mezi nabyvatelem licence a odběrateli jeho smluvních výrobků by však neměly být tímto nařízením vyňaty.

(7) Toto nařízení by se mělo vztahovat pouze na dohody, v nichž poskytovatel licence dovoluje nabyvateli licence a/nebo jednomu či několika jeho subdodavatelům využívat licencovaná technologická práva, případně po dalších výzkumných a vývojových činnostech nabyvatele licence a/nebo jeho subdodavatelů, k produkci zboží nebo služeb. Nemělo by se vztahovat na udělování licencí v souvislosti s dohodami o výzkumu a vývoji, na něž se vztahuje nařízení Komise (EU) 2023/1066 ([5]), nebo na udělování licencí v souvislosti se specializačními dohodami, na něž se vztahuje nařízení Komise (EU) 2023/1067 ([6]). Nemělo by se rovněž vztahovat na dohody, jejichž hlavní účel spočívá v pouhém dalším prodeji nebo distribuci programového vybavení, ať už prostřednictvím fyzických nebo digitálních kanálů, neboť předmětem takovýchto dohod není udělení licence na technologii k výrobním účelům; tyto dohody jsou spíše podobné distribučním dohodám.

(8) Toto nařízení by se nemělo vztahovat na dohody o zřizování technologických „poolů“, to znamená dohody, jejichž cílem je seskupení technologií s cílem udělit na ně licence účastníkům „poolu“ nebo třetím stranám, ani na dohody, kterými jsou těmto třetím stranám poskytovány licence na technologie seskupené do „poolu“. Nemělo by se vztahovat ani na dohody, na jejichž základě se potenciální nabyvatelé licence na technologie dohodnou, že budou o podmínkách dohod o převodu technologií vyjednávat společně (skupiny pro vyjednávání o udělení licence).

(9) Pro použití čl. 101 odst. 3 Smlouvy formou nařízení není nutno vymezit ty dohody o převodu technologií, na něž by se mohl vztahovat čl. 101 odst. 1 Smlouvy. V rámci individuálního posuzování dohod podle čl. 101 odst. 1 je třeba vzít v úvahu několik faktorů, zejména strukturu a dynamiku relevantních trhů technologií a výrobků.

(10) Je třeba omezit možnost využití blokové výjimky stanovené tímto nařízením na ty dohody, u nichž se lze s dostatečnou jistotou domnívat, že splňují podmínky uvedené v čl. 101 odst. 3 Smlouvy. Za účelem využití výhod převodu technologií a splnění s ním spojených cílů by se toto nařízení mělo vztahovat nejen na převod technologií jako takový, ale i na jiná ustanovení obsažená v dohodách o převodu technologií, nakolik se tato ustanovení přímo týkají výroby nebo prodeje smluvních výrobků.

(11) V případě dohod o převodu technologií mezi soutěžiteli lze předpokládat, že dohody, které neobsahují určitá omezení se závažnými zápornými účinky na hospodářskou soutěž, obecně povedou ke zlepšení výroby nebo distribuce a vyhradí spotřebitelům přiměřený podíl na výhodách z nich vyplývajících, pokud společný podíl stran na relevantních trzích nepřekročí 20 %.

(12) V případě dohod o převodu technologií mezi stranami, které nejsou v soutěžním vztahu, lze předpokládat, že dohody, které neobsahují určitá omezení se závažnými zápornými účinky na hospodářskou soutěž, obecně povedou ke zlepšení výroby nebo distribuce a vyhradí spotřebitelům přiměřený podíl na výhodách z nich vyplývajících, pokud jednotlivý podíl každé ze stran na relevantních trzích nepřekročí 30 %.

(13) Pro použití tohoto nařízení by se tržní podíly na relevantních trzích technologií měly vypočítat na základě výskytu licencovaných technologických práv na relevantních výrobkových a zeměpisných trzích, na kterých se smluvní výrobky prodávají, tedy na základě kombinovaného prodeje smluvních výrobků vyrobených poskytovatelem licence a nabyvateli licence. Pro použití tohoto nařízení by se proto mělo mít za to, že technologie, které dosud nevedly k prodeji smluvních výrobků, mají na trhu podíl rovný nule.

([3]) Nařízení Komise (EU) 2022/720 ze dne 10. května 2022 o použití čl. 101 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie na kategorie vertikálních dohod a jednání ve vzájemné shodě (Úř. věst. L 134, 11.5.2022, s. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/720/oj).

([4]) Sdělení Komise – oznámení Komise: Pokyny k vertikálním omezením (Úř. věst. C 248, 30.6.2022, s. 1).

([5]) Nařízení Komise (EU) 2023/1066 ze dne 1. června 2023 o použití čl. 101 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie na některé kategorie dohod o výzkumu a vývoji (Úř. věst. L 143, 2.6.2023, s. 9, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1066/oj).

([6]) Nařízení Komise (EU) 2023/1067 ze dne 1. června 2023 o použití čl. 101 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie na některé kategorie specializačních dohod (Úř. věst. L 143, 2.6.2023, s. 20, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1067/oj).

(14) Ustanovení tohoto nařízení týkající se použití prahů podílu na trhu by neměla mít vliv na výpočet podílů na trhu pro posouzení dohod, na něž se nevztahuje bloková výjimka stanovená tímto nařízením. Použitím tohoto nařízení není dotčeno použití článku 102 Smlouvy.

(15) Je-li použitelný práh podílu na trhu překročen na jednom nebo na více výrobkových trzích či trzích technologií, bloková výjimka by se na dohodu neměla použít, pokud jde o dotčené relevantní trhy.

(16) Nelze mít bez dalšího za to, že nad těmito prahy podílu na trhu spadají dohody o převodu technologií pod čl. 101 odst. 1 Smlouvy. Na dohody o udělení výhradní licence mezi podniky, které nejsou v soutěžním vztahu, se například čl. 101 odst. 1 často nevztahuje. Ani při překročení těchto prahů podílu na trhu nelze mít bez dalšího za to, že dohody o převodu technologií, na něž se vztahuje čl. 101 odst. 1, nesplňují podmínky pro uplatnění výjimky stanovené v čl. 101 odst. 3. Nelze ovšem ani předpokládat, že obvykle přinesou objektivní výhody takové povahy a rozsahu, aby vyvážily nevýhody, které způsobily pro hospodářskou soutěž.

(17) Toto nařízení by nemělo sloužit k uplatnění výjimky na dohody o převodu technologií, které obsahují omezení, jež nejsou nezbytná pro zlepšení výroby nebo distribuce. Zejména dohody o převodu technologií, které obsahují určitá omezení se závažnými zápornými účinky na hospodářskou soutěž, jako je stanovení cen vůči třetím stranám, by měly být bez ohledu na podíl dotčených podniků na trhu vyloučeny z možnosti využití blokové výjimky stanovené tímto nařízením. Pokud dohoda obsahuje taková tvrdá omezení, měla by být z možnosti využití blokové výjimky vyloučena celá dohoda.

(18) Za účelem zachování inovačních pobídek a zajištění vhodného uplatnění práv duševního vlastnictví by měla být z možnosti využití blokové výjimky vyloučena určitá omezení. Zejména by měly být vyloučeny určité závazky udělit zpětně licenci poskytovateli licence a doložky o nenapadnutí práv. Jestliže jsou taková omezení obsažena v dohodě o převodu technologií, mělo by být z možnosti využití blokové výjimky vyloučeno pouze dané omezení.

(19) Prostřednictvím prahů podílů na trhu, vyloučení dohod o převodu technologií, které obsahují omezení se závažnými zápornými účinky na hospodářskou soutěž, z možnosti využití blokové výjimky a prostřednictvím omezení vyloučených podle tohoto nařízení by mělo být obecně zajištěno, že dohody, na které se bloková výjimka vztahuje, neumožní zúčastněným podnikům vyloučit hospodářskou soutěž ve vztahu k podstatné části dotčených výrobků.

(20) V tomto nařízení by měly být uvedeny typické situace, ve kterých lze podle článku 29 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ([7]) považovat za vhodné výhodu výjimky stanovené tímto nařízením odejmout.

(21) Za účelem zesílení dohledu nad paralelními sítěmi dohod o převodu technologií, které mají podobné omezující důsledky a které se týkají více než 50 % daného trhu, může Komise formou nařízení prohlásit, že se toto nařízení nepoužije na dohody o převodu technologií obsahující zvláštní omezení vztahující se k dotčenému trhu, a tak obnovit plnou použitelnost článku 101 Smlouvy na tyto dohody,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení platí tyto definice:

a) „dohodou“ se rozumí dohoda, rozhodnutí sdružení podniků nebo jednání ve vzájemné shodě;

([7]) Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2003/1/oj).

b) „technologickými právy“ se rozumí know-how, jakož i následující práva nebo kombinace těchto práv, včetně přihlášek či žádostí o zápis těchto práv:

   i) patenty;

   ii) užitné vzory;

   iii) práva k průmyslovým vzorům;

   iv) topografie polovodičových výrobků;

   v) doplňková ochranná osvědčení pro léčiva nebo jiné výrobky, pro které lze takováto osvědčení získat;

   vi) osvědčení šlechtitelů rostlin a

   vii) autorská práva k programovému vybavení;

c) „dohodou o převodu technologií“ se rozumí:

   i) dohoda o udělení licence na technologická práva uzavřená mezi dvěma podniky za účelem výroby smluvních výrobků nabyvatelem licence a/nebo jeho subdodavatelem (subdodavateli);

   ii) postoupení technologických práv mezi dvěma podniky za účelem výroby smluvních výrobků, pokud část rizika spojeného s využíváním technologie zůstane na postupiteli;

d) „vzájemnou dohodou“ se rozumí dohoda o převodu technologií, při níž si dva podniky v téže smlouvě či v samostatných smlouvách vzájemně udělí licenci na technologická práva, přičemž se tyto licence týkají konkurenčních technologií nebo je lze použít k výrobě konkurenčních výrobků;

e) „nevzájemnou dohodou“ se rozumí dohoda o převodu technologií, kterou jeden podnik uděluje licenci na technologická práva druhému podniku nebo kterou si takovou licenci vzájemně udělí dva podniky, přičemž se tyto licence netýkají konkurenčních technologií ani je nelze použít k výrobě konkurenčních výrobků;

f) „výrobkem“ se rozumí zboží nebo služby, včetně zboží nebo služeb ve formě polotovaru nebo v konečné podobě;

g) „smluvním výrobkem“ se rozumí výrobek vyrobený přímo či nepřímo na základě licencovaných technologických práv;

h) „práva duševního vlastnictví“ zahrnují práva k průmyslovému vlastnictví, zejména patenty a ochranné známky, autorská práva a práva s ním související;

i) pojmem „know-how“ se rozumí soubor praktických znalostí, které jsou získány zkušenostmi a pokusy:

   i) které jsou tajné, to znamená, že nejsou všeobecně známé a nejsou snadno přístupné;

   ii) které jsou podstatné, to znamená, že jsou důležité a užitečné pro výrobu smluvních výrobků, a

   iii) které jsou identifikované, to znamená, že jsou dostatečně úplným způsobem popsané, takže lze prověřit, zda splňují kritéria tajnosti a podstatnosti;

j) „relevantním výrobkovým trhem“ se rozumí trh pro smluvní výrobky a jejich náhrady, to znamená všechny výrobky, které kupující na základě jejich vlastností, cen a účelu použití považuje za zaměnitelné nebo nahraditelné;

k) „relevantním trhem technologií“ se rozumí trh s licencovanými technologickými právy a jejich náhradami, to znamená se všemi takovými technologickými právy, která nabyvatel licence na základě jejich povahy, licenčních poplatků, které z nich plynou, a účelu použití považuje za zaměnitelná nebo nahraditelná;

l) „relevantním zeměpisným trhem“ se rozumí oblast, v níž se dotčené podniky účastní nabídky výrobků a poptávky po nich nebo udělování či nabývání licencí na technologická práva, v níž jsou podmínky hospodářské soutěže dostatečně stejnorodé a která může být odlišena od sousedních zeměpisných oblastí, protože podmínky hospodářské soutěže jsou v těchto oblastech zřetelně odlišné;

m) „relevantním trhem“ se rozumí kombinace relevantního výrobkového trhu či relevantního trhu technologií s relevantním zeměpisným trhem;

n) „soutěžícími podniky“ se rozumí podniky, které spolu soutěží na relevantním trhu, přičemž:

   i) soutěžící podniky na relevantním trhu, na kterém se udělují licence na technologická práva, jsou takové podniky, které udělují licence na konkurenční technologická práva (skuteční soutěžitelé na relevantním trhu);

   ii) soutěžící podniky na relevantním trhu, na kterém se prodávají smluvní výrobky, jsou takové podniky, které by bez dohody o převodu technologií působily na relevantních trzích, na nichž jsou prodávány smluvní výrobky (skuteční soutěžitelé na relevantním trhu), nebo které by bez dohody o převodu technologií za opodstatněných předpokladů a nikoli jen čistě teoreticky pravděpodobně v dostatečně krátkém časovém rámci provedly nezbytné dodatečné investice nebo nesly jiné náklady nutné k tomu, aby vstoupily na relevantní trhy a vyvinuly konkurenční tlak na podniky, jež na relevantním trhu už působí (potenciální soutěžitelé na relevantním trhu);

o) „systémem selektivní distribuce“ se rozumí systém distribuce, v němž se poskytovatel licence zaváže udělovat licence na výrobu smluvních výrobků přímo či nepřímo pouze nabyvatelům licence, kteří budou vybráni na základě stanovených kritérií, a v němž se tito nabyvatelé licence zaváží, že na území, které si poskytovatel licence pro používání tohoto systému vyhradil, nebudou smluvní výrobky prodávat neschváleným distributorům;

p) „výhradní licencí“ se rozumí licence, podle níž poskytovatel licence sám nesmí vyrábět na základě licencovaných technologických práv a nesmí udělovat licence na tato práva třetím stranám, a to obecně nebo k určitému užití nebo na určitém území;

q) „výhradním územím“ se rozumí území, v němž smí smluvní výrobky vyrábět pouze jeden podnik, ale v němž je přesto možné povolit jinému nabyvateli licence výrobu smluvních výrobků na tomto území pouze pro určitého zákazníka, jestliže druhá licence byla udělena, aby se pro tohoto zákazníka vytvořil alternativní zdroj dodávek;

r) „výhradní skupinou zákazníků“ se rozumí skupina zákazníků, které smí aktivně prodávat smluvní výrobky vyráběné licencovanou technologií pouze jedna strana dohody o převodu technologií;

s) „aktivním prodejem“ se rozumí aktivní cílení na zákazníky návštěvami, dopisy, e-maily, telefonáty nebo jinými způsoby přímé komunikace nebo cílenou reklamou a propagací offline či online, například prostřednictvím tištěných nebo digitálních médií, včetně online médií, služeb pro porovnávání cen nebo reklamy na internetových vyhledávačích zaměřené na zákazníky na konkrétních územích nebo na skupiny zákazníků, provozování internetové stránky s doménou nejvyšší úrovně, které odpovídá konkrétním územím, nebo nabídka jazykových verzí internetové stránky, které se obvykle používají na konkrétních územích, pokud jsou tyto jazyky jiné než ty, které se obvykle používají na území, v němž je kupující usazen;

t) „pasivním prodejem“ se rozumí prodej, který reaguje na nevyžádané požadavky jednotlivých zákazníků včetně dodávky zboží nebo poskytnutí služeb zákazníkovi, aniž by byl prodej zahájen díky aktivnímu cílení na určitého zákazníka, skupinu zákazníků nebo území, a včetně prodeje vyplývajícího z účasti na zadávání veřejných zakázek nebo reakce na soukromé výzvy k účasti na veřejných zakázkách.

2. Pro účely tohoto nařízení zahrnují pojmy „podnik“, „poskytovatel licence“ a „nabyvatel licence“ i propojené podniky.

„Propojenými podniky“ se rozumějí:

a) podniky, ve kterých má jedna smluvní strana dohody o převodu technologií přímo či nepřímo jedno nebo více z následujících práv nebo pravomocí:

   i) může vykonávat více než polovinu hlasovacích práv;

   ii) může jmenovat více než polovinu členů dozorčí rady, představenstva nebo orgánů právně zastupujících podnik;

   iii) má právo řídit záležitosti podniku;

b) podniky, které mohou přímo či nepřímo v podniku, jenž je smluvní stranou dohody o převodu technologií, vykonávat jedno nebo více práv nebo pravomocí uvedených v písmenu a);

c) podniky, v nichž podnik uvedený v písmenu b) má přímo či nepřímo jedno nebo více práv nebo pravomocí uvedených v písmenu a);

d) podniky, v nichž jedna smluvní strana dohody o převodu technologií spolu s jedním nebo více podniky uvedenými v písmenu a), b) nebo c), nebo v nichž dva nebo více posledně zmíněných podniků mají společně jedno nebo více práv nebo pravomocí uvedených v písmenu a);

e) podniky, v nichž je jedno nebo více práv nebo pravomocí uvedených v písmenu a) vykonáváno společně:

i) smluvními stranami dohody o převodu technologií nebo příslušnými s nimi propojenými podniky uvedenými v písmenech a) až d), nebo

ii) jednou nebo více smluvními stranami dohody o převodu technologií nebo jedním nebo více s nimi propojenými podniky uvedenými v písmenech a) až d) a jednou nebo více třetími stranami.

Článek 2

Výjimka

1. Podle čl. 101 odst. 3 Smlouvy a s výhradou ustanovení tohoto nařízení se čl. 101 odst. 1 Smlouvy na dohody o převodu technologií nevztahuje.

2. Výjimka uvedená v odstavci 1 se uplatní v rozsahu, v němž dohody o převodu technologií obsahují omezení hospodářské soutěže, na něž se vztahuje čl. 101 odst. 1 Smlouvy. Výjimka se uplatní, dokud licencovaná technologická práva nevyprší, nezaniknou nebo nejsou prohlášena za neplatná anebo – v případě know-how – dokud know-how zůstává tajné. Pokud se však know-how stane obecně známým v důsledku počínání nabyvatele licence, použije se výjimka po dobu trvání dohody.

3. Výjimka uvedená v odstavci 1 se uplatní rovněž na ustanovení v dohodách o převodu technologií, která se týkají nákupu výrobků nabyvatelem licence nebo která se týkají udělení licence na jiná práva duševního vlastnictví či know-how nebo postoupení těchto práv či know-how nabyvateli licence, nakolik se tato ustanovení přímo týkají výroby nebo prodeje smluvních výrobků.

Článek 3

Prahy podílu na trhu

1. Jestliže smluvní strany dohody jsou soutěžícími podniky, uplatní se výjimka stanovená v článku 2 za předpokladu, že společný podíl stran na kterémkoli relevantním trhu nepřekročí 20 %.

2. Jestliže smluvní strany dohody nejsou soutěžícími podniky, uplatní se výjimka stanovená v článku 2 za předpokladu, že podíl žádné ze stran na kterémkoli relevantním trhu nepřekročí 30 %.

Článek 4

Tvrdá omezení

1. Jestliže smluvní strany dohody jsou soutěžícími podniky, výjimka stanovená v článku 2 se neuplatní na dohody, jejichž cílem je přímo či nepřímo, samostatně nebo ve spojení s jinými okolnostmi pod kontrolou smluvních stran kterékoli z následujících omezení:

a) omezení možnosti jedné strany, aby si sama stanovovala cenu, za kterou prodává výrobky třetím stranám;

b) omezení výroby s výjimkou omezení výroby smluvních výrobků, která jsou nabyvateli licence uložena v nevzájemné dohodě nebo jsou uložena pouze jednomu z nabyvatelů licence ve vzájemné dohodě;

c) rozdělení trhů nebo zákazníků s výjimkou:

i) závazku, který byl uložen poskytovateli licence a/nebo nabyvateli licence v nevzájemné dohodě, nevyrábět na základě licencovaných technologických práv v rámci výhradního území vyhrazeného druhé straně a/nebo neprodávat smluvní výrobky aktivně a/nebo pasivně na výhradním území nebo výhradní skupině zákazníků, jež byly vyhrazeny druhé straně;

ii) omezení, které bylo uloženo nabyvateli licence v nevzájemné dohodě, aktivního prodeje smluvních výrobků na výhradním území nebo výhradní skupině zákazníků, jež byly poskytovatelem licence přiděleny jinému nabyvateli licence, pokud se u posledně uvedeného nejedná o podnik, který byl v okamžiku uzavření své vlastní licenční dohody vůči poskytovateli licence soutěžícím podnikem;

iii) závazku, který byl uložen nabyvateli licence, vyrábět smluvní výrobky pouze pro vlastní potřebu, pokud nabyvatel licence, začleňuje-li smluvní výrobky do svých vlastních výrobků, není omezen v aktivním a pasivním prodeji smluvních výrobků jako náhradních dílů pro své vlastní výrobky;

iv) závazku, který byl uložen nabyvateli licence v nevzájemné dohodě, vyrábět smluvní výrobky pouze pro určitého zákazníka, jestliže byla licence udělena za účelem vytvoření alternativního zdroje dodávek tomuto zákazníkovi;

d) omezení možnosti nabyvatele licence využívat svá vlastní technologická práva, nebo omezení možnosti kterékoli ze smluvních stran provádět výzkum a vývoj, ledaže je posledně uvedené omezení nezbytné k tomu, aby se zabránilo prozrazení licencovaného know-how třetí straně.

2. Jestliže smluvní strany dohody nejsou soutěžícími podniky, výjimka stanovená v článku 2 se neuplatní na dohody, jejichž cílem je přímo či nepřímo, samostatně nebo ve spojení s jinými okolnostmi pod kontrolou smluvních stran kterékoli z následujících omezení:

a) omezení možnosti jedné strany, aby si sama stanovovala cenu, za kterou prodává výrobky třetím stranám, aniž je dotčena možnost stanovovat maximální prodejní cenu nebo doporučovat prodejní cenu, pokud se tyto nerovnají v důsledku vyvíjení tlaku nebo vytváření pobídek jednou ze smluvních stran pevným nebo minimálním prodejním cenám;

b) omezení území, na kterém smí nabyvatel licence pasivně prodávat smluvní výrobky, nebo okruhu zákazníků, kterým smí nabyvatel licence tyto výrobky pasivně prodávat, s výjimkou:

i) omezení pasivního prodeje na výhradním území nebo výhradní skupině zákazníků, které jsou vyhrazeny poskytovateli licence;

ii) závazku vyrábět smluvní výrobky pouze pro vlastní potřebu, pokud nabyvatel licence, začleňuje-li smluvní výrobky do svých vlastních výrobků, není omezen v aktivním a pasivním prodeji smluvních výrobků jako náhradních dílů pro své vlastní výrobky;

iii) závazku vyrábět smluvní výrobky pouze pro určitého zákazníka, jestliže byla licence udělena za účelem vytvoření alternativního zdroje dodávek tomuto zákazníkovi;

iv) omezení prodeje konečným uživatelům nabyvatelem licence, který působí na velkoobchodní úrovni;

v) omezení prodeje neschváleným distributorům usazeným na území, kde poskytovatel licence provozuje systém selektivní distribuce pro smluvní výrobky;

c) omezení aktivního nebo pasivního prodeje konečným uživatelům nabyvatelem licence, který je členem systému selektivní distribuce a působí na maloobchodní úrovni, aniž je dotčena možnost zakázat členovi systému vykonávat činnost z neschválených poboček.

3. Jestliže smluvní strany nejsou v okamžiku uzavření dohody soutěžícími podniky, ale stanou se jimi později, použije se po celou dobu trvání dohody odstavec 2 místo odstavce 1, jestliže dohoda nebude později zásadně pozměněna. Takovou změnou je i uzavření nové dohody o převodu technologií mezi smluvními stranami týkající se konkurenčních technologických práv.

Článek 5

Vyloučená omezení

1. Výjimka stanovená v článku 2 se neuplatní na žádný z následujících závazků obsažených v dohodách o převodu technologií:

a) veškeré přímé nebo nepřímé závazky nabyvatele licence udělit poskytovateli licence či třetí straně určené poskytovatelem licence výhradní licenci na zlepšení licencované technologie, která přinesl nabyvatel licence, nebo na nová použití této technologie, která zavedl nabyvatel licence, nebo na poskytovatele licence či na třetí stranu určenou poskytovatelem licence úplně nebo částečně převést práva k uvedeným zlepšením nebo novým použitím licencované technologie;

b) veškeré přímé nebo nepřímé závazky smluvní strany nenapadnout platnost práv duševního vlastnictví, kterými disponuje druhá strana v rámci Unie, aniž je dotčena možnost v případě výhradní licence stanovit ukončení dohody o převodu technologií pro případ, že nabyvatel licence napadne platnost kteréhokoli licencovaného technologického práva.

2. Jestliže smluvní strany nejsou soutěžícími podniky, neuplatní se výjimka stanovená v článku 2 na přímé nebo nepřímé závazky, které omezují možnost nabyvatele licence využívat jeho vlastní technologická práva nebo možnost kterékoli ze smluvních stran provádět výzkum a vývoj, ledaže je posledně uvedené omezení nezbytné k tomu, aby se zabránilo prozrazení licencovaného know-how třetí straně.

Článek 6

Odnětí výjimky v jednotlivých případech

1. Komise může odejmout výhodu plynoucí z tohoto nařízení podle čl. 29 odst. 1 nařízení (ES) č. 1/2003, pokud v konkrétním případě zjistí, že dohoda o převodu technologií, na kterou se vztahuje výjimka stanovená v článku 2 tohoto nařízení, má přesto takové důsledky, které jsou neslučitelné s čl. 101 odst. 3 Smlouvy, a zejména pokud:

a) je omezen přístup technologií patřících třetím stranám na trh, například v důsledku kumulativního účinku paralelních sítí podobných omezujících dohod, které nabyvatelům licence zakazují používání technologií třetích stran;

b) je omezen přístup potenciálních nabyvatelů licence na trh, například v důsledku kumulativního účinku paralelních sítí podobných omezujících dohod, které poskytovatelům licence zakazují udělování licencí jiným nabyvatelům licence, nebo protože jediný vlastník technologie udělující licenci na příslušná technologická práva uzavře výhradní licenci s nabyvatelem licence, který již působí na výrobkovém trhu na základě vzájemně nahraditelných technologických práv.

2. Jestliže má v konkrétním případě dohoda o převodu technologií, na kterou se vztahuje výjimka stanovená v článku 2 tohoto nařízení, na území členského státu nebo na jeho části, která vykazuje všechny znaky odděleného zeměpisného trhu, důsledky, které jsou neslučitelné s čl. 101 odst. 3 Smlouvy, může orgán pro hospodářskou soutěž tohoto členského státu za stejných podmínek jako v odstavci 1 tohoto článku odejmout pro dotčené území podle čl. 29 odst. 2 nařízení (ES) č. 1/2003 výhodu plynoucí z tohoto nařízení.

Článek 7

Nepoužití tohoto nařízení

1. Podle článku 1a nařízení č. 19/65/EHS může Komise formou nařízení prohlásit, že v případech, kdy je více než 50 % relevantního trhu pokryto paralelními sítěmi podobných dohod o převodu technologií, se toto nařízení nepoužije na dohody o převodu technologií, které obsahují zvláštní omezení hospodářské soutěže na tomto trhu.

2. Nařízení přijaté podle odstavce 1 se použije nejdříve šest měsíců po svém přijetí.

Článek 8

Použití prahů podílu na trhu

Na použití jednotlivých prahů podílu na trhu stanovených v článku 3 se vztahují tato pravidla:

a) podíl na trhu se vypočítá na základě hodnoty prodeje na trhu; jestliže nejsou údaje o prodeji na trhu k dispozici, pak lze stanovit podíl na trhu dotčeného podniku na základě odhadů založených na jiných důvěryhodných informacích o trhu, včetně objemů prodeje na trhu;

b) podíl na trhu se vypočítá na základě údajů týkajících se předchozího kalendářního roku; pokud předchozí kalendářní rok není pro postavení stran na relevantním trhu (relevantních trzích) reprezentativní, vypočítá se podíl na trhu jako průměr podílů stran na trhu za poslední tři předchozí kalendářní roky;

c) podíl na trhu podniků uvedených v čl. 1 odst. 2 druhém pododstavci písm. e) se rovnoměrně rozdělí na každý podnik, který má práva nebo pravomoci uvedené v čl. 1 odst. 2 druhém pododstavci písm. a);

d) podíl strany působící na relevantním trhu technologií se vypočítá na základě výskytu technologických práv uvedené strany na relevantním (výrobkovém a zeměpisném) trhu (trzích), na kterém (kterých) se smluvní výrobky prodávají, tedy na základě kombinovaného prodeje výrobků obsahujících licencovaná technologická práva uvedené strany uskutečněného uvedenou stranou a nabyvateli licence;

e) jestliže podíl na trhu podle čl. 3 odst. 1 nebo 2 na počátku nepřesahuje 20 %, případně 30 %, ale následně vzroste nad tyto hranice, platí výjimka stanovená v článku 2 po období tří po sobě následujících kalendářních let od roku, kdy byl práh 20 %, případně 30 % překročen poprvé.

Článek 9

Vztah k ostatním nařízením o blokových výjimkách

Toto nařízení se nevztahuje na licenční ujednání v dohodách o výzkumu a vývoji, které spadají do působnosti nařízení (EU) 2023/1066, nebo ve specializačních dohodách, které spadají do působnosti nařízení (EU) 2023/1067.

Článek 10

Přechodné období

Zákaz stanovený v čl. 101 odst. 1 Smlouvy se nepoužije v období od 1. května 2026 do 30. dubna 2027 na dohody, jež byly dne 30. dubna 2026 již v platnosti a jež nesplňují podmínky pro uplatnění výjimky podle tohoto nařízení, avšak které dne 30. dubna 2026 splňovaly podmínky pro uplatnění výjimky podle nařízení (EU) č. 316/2014.

Článek 11

Doba platnosti

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 1. května 2026.

Jeho použitelnost končí dnem 30. dubna 2038.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 16. dubna 2026.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN